Ankenævnet for Forsikring

890/12

Den 11. april 2012 blev i sag nr. 81.418:

xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx xxxx xxxxx
xxxx xxxxxx x

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring i Danske Forsikring. Hun klager over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt i anledning af et anmeldt tyveri.

Klageren har anmeldt, at der den 30/6 2011 blev stjålet fire dæk og fire fælge fra hendes bil, en Audi A3 1,6 fra 2006, mens den holdt parkeret ved hendes søns adresse. Selskabet har udbetalt pro rata-erstatning på 12.995 kr. med henvisning til, at klagerens søn er rette ejer/bruger af bilen.

Klageren har i klagen af 16/10 2011 bl.a. anført:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. ...**
D. 29.6.2011 lånte min søn min bil, og den efterfølgende nat (30.6.2011) var bilen parkeret på hans adresse, som ikke er den samme som min. Den nat blev 4 dæk og fælge stjålet fra bilen, hvilket er det jeg kræver erstatning for fra Danske forsikring. Danske forsikring nedsætter erstatningen fordi de tror at min søn er den primære bruger af bilen.

Der er en række punkter der gør at Danske forsikrings sagsbehandler udnævner min søn til at være den primære bruger af bilen, se Bilag ... I min efterfølgende klage til samme sagsbehandler, se Bilag …, argumenterer jeg for at samtlige punkter ikke er en indikation for at min søn er den primære bruger af bilen, og at min søn handlede efter Danske forsikrings reglement, hvis sådan et tyveri eller skade skulle opstå. Sagsbehandleren vælger i sit efterfølgende brev, se Bilag …, at fastholde sin tidligere afgørelse i sagen, med et enkelt argument. De stjålne fælge blev bestilt af min søn, og eftersigende skulle forhandleren have udtalt at min søn har sagt at fælgene var til hans egen bil. Dette er det eneste argument sagsbehandleren i sit brev begrunder sin afgørelse på - og altså det sidste argument hun har tilbage i sagen. I klagen (Bilag …) beskylder jeg denne påstand om at være direkte i strid med sandheden.

Dette overbeviser ikke sagsbehandleren om at denne udtalelse aldrig har fundet sted fra forhandlerens side af, så derfor vedlægger jeg nu en skriftligt udtalelse af forhandleren selv, for at eliminere dette argument som værende det eneste argument sagen er bygget på, se Bilag ... I forhandlerens brev, bekræftes det at forhandleren aldrig har udtalt sig til taksator om at min søn har udtalt at fælgene var til hans egen bil. I min klage opfordrede jeg til at sagsbehandleren selv kunne kontakte forhandleren for at få dette punkt afklaret, hvilket hun tilsyneladende har undladt. Dette indikerer stærkt at forsikringsselskabet har fundet på påstande der er i direkte strid med sandheden for at nedsætte erstatningen, hvilket er helt og aldeles uacceptabelt for mig som forbruger, når nøglevidner i sagen også bekræfter at denne udtalelse aldrig har fundet sted.

Derudover skal det nævnes at min søn ikke bor hjemme, han arbejder i … hver dag (kan dokumenteres), og bilen står hjemme ved mig selv om natten. Jeg tager typisk Audien til arbejde hver morgen. Den pågældende bil er altså ikke let tilgængelig for min søn. Min søn er aldrig blevet sat i relation med den pågældende bil før episoden. Han har ikke brugt en krone på den, og der er ingen tidligere sager hvor han skulle have haft noget med bilen at gøre, som skulle indikere at han er primære bruger af bilen. Det er ulogisk at én enkelt episode kan få Danske Forsikring til at udnævne min søn som primær bruger af bilen, når de ikke kan sætte ham i relation med den pågældende bil udover den enkelte episode.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? ...
Som nævnt har forsikringsselskabet udbetalt nedsat erstatning. Jeg ønsker at Danske forsikring skal betale mig det resterende beløb de skylder mig, hvilket er beregnet i klagen (se Bilag …), til at være 24.617 kroner."

Selskabet har i brev af 17/11 2011 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"Klager har anmeldt, at dæk og fælge samt aftageligt træk til hendes bil af mærket Audi A3 1,6 årg. 2006 er stjålet d. 30.juni 2011. Bilen holdt på gerningstidspunktet parkeret ved klagers søns adresse ...

Vores taksator har i forbindelse med værdifastsættelsen af omtalte dæk og fælge fået opfattelse af, at bilen rettelig tilhører klagers søn, idet fakturaen for dæk og fælge står i klagers navn. Der er tale om fælge og dæk til en pris af 43.250 kr. Fælgene er af mærket OZ Crono Black 19 tommer monteret med Michelin dæk. Solgt fra [forhandler] i ...

Under en samtale med vores taksator oplyste klagers søn, at han havde købt omhandlende fælge til sin mor. [Forhandleren] har bekræftet, at have solgt omtalte fælge og dæk til [klagers søn]. [Forhandleren] havde selv importeret dem fra Tyskland.

Klager har 2 biler forsikret hos os, omhandlende Audi A 3 indregistreret til klager 25.februar 2010 og en Suzuki Swift indregistreret til klager den 21. november 2008. Klager er anført som primær bruger og ejer af begge køretøjer.

På grund af ovennævnte forhold har vores skadeinspektør haft kontakt med klager, der omkring tyveriets omstændigheder har oplyst, at køretøjet på tyveritidspunktet holdt parkeret ved hendes søns adresse, idet hendes børn fik lov til at låne omhandlende Audi.

Klager oplyste endvidere, at hun også havde en Suzuki Swift, som hun selv kørte i. [Klagers søn] lånte Audien, når han havde brug for det.

Det var [klagers søn] som anmeldte forholdet til politiet. Generelt var det [klagers søn] som tog sig af alt med biler, for klager mente ikke, hun var så god til det. Klager blev foreholdt, at kvitteringen for køb af fælgene var udstedt til [klagers søn] og klager forklarede, at det var [klagers søn] som tog sig af de praktiske ting.

Klager vidste ikke, hvor [klagers søn] havde købt omtalte fælge, eller hvad de havde kostet, men vidste at de var dyre. Hun mente de kostede ca. 40.000 kr., og at det var [klagers søn] som havde betalt dem. Klager oplyste, at de i deres familie gav ting til hinanden og lånte hinanden penge.

Klager fastholdt, at både [klagers søn] og hun selv brugte omhandlende Audi.

Omkring købet af bilen oplyste klager, at de havde købt bilen via internettet. Det var [klagers søn] og klager som havde fundet bilen. Klager huskede ikke hvad Audien kostede, men mente at det var ca. 180.000 kr. Klager oplyste hertil, at hun ikke god til at huske tal. Hele familien afhentede bilen. Klager mente det var i …, men hun huskede det dog ikke præcist.

Klager vidste ikke hvor mange kilometer bilen havde kørt da den blev købt, og hun vidste heller ikke hvor mange kilometer bilen har kørt på nuværende tidspunkt.

Bilen var blevet synet. Klager vidste dog ikke hvornår.

Klager blev forespurgt om der var gæld i Audien, men det mente hun ikke. Det var banken som havde styr på dette - hun vidste det ikke.

Vores skadeinspektør oplyste klager, at det var selskabets indtryk, at det rettelig var [klagers søn], som var den reelle ejer/bruger af Audien, hvortil klager oplyste, at det var hendes bil og fælge. Det var bare [klagers søn] som havde handlet, fordi han stod for det praktiske. [Klagers søn] havde lånt penge af klager og på den måde betalt for fælge og dæk. Klager mente, at hun kunne dokumentere dette.

Det blev aftalt, at klager ville forsøge at dokumentere, at det var hende som havde købt dæk og fælge ved en pengeoverførsel til [klagers søn], men vidste ikke hvornår det var sket.

Klager kom imidlertid i tanke om, at hun på et tidspunkt havde givet [klagers søn] nogle penge, men var i tvivl om hvordan og hvornår. Dette ville hun undersøge nærmere og kontakte vores skadeinspektør.

Den 5. august 2011 rettede klager telefonisk henvendelse til vores skadeinspektør og oplyste, at omtalte fælge og dæk var blevet betalt kontant. Klager havde ikke lavet nogen bankoverførsel til [klagers søn], men betalt [klagers søn] kontant og kunne derfor ikke dokumentere omtalte betaling, men klager gentog, at det var [klagers søn] der stod for de praktiske ting omkring hendes biler, herunder bilvask, tankning mv.

Erstatningen for fælge, dæk samt dækpladen til køretøjets anhængertræk er fastsat i samråd med klagers søn og opgjort til 44.050 kr. På erstatningsopgørelsen er det anførte registrering- og kontonummer klagers søns konto.

Klager har tidligere været registreret ejer til en VW Polo. På denne bil er anmeldt to tidligere skader, hvor klagers søn var fører af bilen begge gange.

Uheldene er sket henholdsvis den 5. februar 2010 samt den 3. oktober 2007.

På baggrund af den samlede ovennævnte gennemgang må vi fastholde, at vi finder det godtgjort, at klagers søn er den reelle ejer/bruger af køretøjet og vi har derfor beregnet erstatningen pro rata jf. forsikringsaftalelovens § 6.

Forsikringen på klagers Audi er tegnet således at prisen bl.a. afhænger af, hvor mange kilometer, man forventer at køre om året.

Ved indtegning af Audien oplyste klager, at kilometerstanden stod på 86.200 km, samt at hun forventede at køre max. 8.000 km om året.

I forbindelse med skaden d. 30. juni 2011 er kilometertallet aflæst til 103.000 km. Det årlige kilometertal er således 1 år og 4 måneder efter indtegning overskredet med 800 km.

Klager har en obligatorisk selvrisiko på 3.456 kr., men hvis forsikringen havde været indtegnet korrekt til klagers søn ville den obligatoriske selvrisiko være på 11.519 kr.

Vi har derfor fremsendt klager en opgørelse over pro rata på grund af urigtige oplysninger om ejer/bruger som følger:

(Erstatning - selvrisiko) x betalt præmie/ faktisk præmie
(44.050 - 11.519) x 4.508 / 11.285 = 12.995 kr.

Beløbet er overført til klagers konto.

Den vedlagte Ankenævnssag vedr. en tilsvarende sag om urigtige oplysninger vedr. ejer/bruger forholdet til en bil."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at måtte lægge til grund, at klagerens søn var den reelle bruger af bilen, og at selskabet, såfremt dette havde været oplyst, ville have opkrævet en højere præmie.

Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet i medfør af forsikringsaftaleloven har reduceret erstatningen som sket.

5. 81.418

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson